
PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2017)0417

Seksuālās uzmākšanās un izmantošanas apkarošana Eiropas Savienībā

Eiropas Parlamenta 2017. gada 26. oktobra rezolūcija par seksuālās uzmākšanās un izmantošanas apkarošanu Eiropas Savienībā (2017/2897(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 3. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 8., 10., 19. un 157. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, stājās spēkā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā 2009. gada decembrī, un jo īpaši tās 20., 21., 23. un 31. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras (*FRA*) 2014. gada ziņojumu „Vardarbība pret sievietēm”¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos²,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu³, un kurā tiek definēta un nosodīta uzmākšanās un seksuāla uzmākšanās,
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (*EIGE*) Ziņojumu par dzimumu līdztiesības indeksu,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2015. gada 3. decembra darba dokumentu „Stratēģiska iesaiste dzimumu līdztiesības jomā 2016.–2019. gadam” (SWD(2015)0278),
- ņemot vērā ES prezidentvalstu trijotnes — Igaunijas, Bulgārijas un Austrijas — 2017. gada jūlija deklarāciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību,

---

¹ <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report>

² OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

³ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

- ņemot vērā 1993. gada ANO Deklarāciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu,
- ņemot vērā Pekinas deklarāciju un Rīcības platformu, kas tika pieņemta 1995. gada 15. septembrī Ceturtajā pasaules konferencē par sieviešu tiesībām, kā arī noslēguma dokumentus, kas tika pieņemti Apvienoto Nāciju Organizācijas īpašajās sesijās “Pekina +5” (2000), “Pekina +10” (2005), “Pekina +15” (2010) un “Pekina +20” (2015), un Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*) un tās fakultatīvo protokolu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI ¹(„Direktīva par cietušo tiesībām”),
- ņemot vērā Pamatnolīgumu par uzmākšanās un vardarbības novēršanu darbavietā (2007) starp *ETUC/CES*, *BUSINESSEUROPE*, Eiropas Amatniecības, mazo un vidējo uzņēmumu asociāciju (*UEAPME*) un Eiropas Politiskās stratēģijas centru (*CEEP*),
- ņemot vērā Līdztiesības veicināšanas struktūru Eiropas tīkla (*EQUINET*) ziņojumu „Sieviešu diskriminācijas, aizskaršanas un nevienlīdzības nepārtrauktā aktualitāte. To līdztiesības veicināšanas struktūru darbs, kas sniedz informāciju Eiropas Komisijas jaunās dzimumu līdztiesības stratēģijas izstrādes nolūkā”, kas publicēts 2015. gadā,
- ņemot vērā Stambulas Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu², jo īpaši tās 2. un 40. pantu, un Parlamenta 2017. gada 12. septembra rezolūciju par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienība noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu³,
- ņemot vērā 2001. gada 20. septembra rezolūciju par uzmākšanos darba vietā⁴, 2009. gada 26. novembra rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu⁵, 2011. gada 5. aprīļa rezolūciju par prioritātēm un pamatnostādņu izklāstu jaunai ES politikai vardarbības pret sievietēm apkarošanai⁶, 2011. gada 15. decembra rezolūciju par Eiropas stratēģijas drošībai un veselības aizsardzībai darbā laikposmam no 2007. līdz 2012. gadam termiņa vidusposma pārskatīšanu⁷, 2014. gada 25. februāra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par vardarbības pret sievietēm apkarošanu⁸ un tai pievienoto 2013. gada novembra Eiropas pievienotās vērtības novērtējumu, kā arī 2016. gada 24. novembra rezolūciju par ES pievienošanas Stambulas konvencijai par vardarbības pret sievietēm novēršanu un apkarošanu⁹,

---

¹ OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.

² <https://rm.coe.int/168008482e>

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0329.

⁴ OV C 77 E, 28.3.2002., 138. lpp.

⁵ OV C 285 E, 21.10.2010., 53. lpp.

⁶ OV C 296 E, 2.10.2012., 26. lpp.

⁷ OV C 168 E, 14.6.2013., 102. lpp.

⁸ OV C 285, 29.8.2017., 2. lpp.

⁹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0451.

- ņemot vērā 2017. gada 14. marta rezolūciju par dzimumu līdztiesību Eiropas Savienībā 2014. un 2015. gadā¹, 2015. gada 10. marta rezolūciju par 2013. gadā Eiropas Savienībā sasniegto progresu sieviešu un vīriešu līdztiesības nodrošināšanā² un 2017. gada 24. oktobra rezolūciju par likumīgiem pasākumiem, ar kuriem aizsargā trauksmes cēlētājus, publicējot uzņēmumu un valsts iestāžu konfidencialu informāciju³,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 12.a pantu;
  - ņemot vērā rokasgrāmatu Eiropas Parlamenta deputātiem “Pilnīga neiecietība pret uzņēmējiem darba vietā”, kas izdota 2017. gada septembrī, un Parlamenta administrācijas rīcības plānu šajā nozīmīgajā jautājumā,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā dzimumu līdztiesība ir ES pamatvērtība, kas atzīta Līgumos un Pamattiesību hartā un ko ES ir apņēmusies integrēt visās savās darbībās;
  - B. tā kā ES ir vērtību kopiena, kuras pamatā ir demokrātija, tiesiskums un pamattiesības, kas ir ietverti Līguma par Eiropas Savienību (LES) pirmajos pantos minētajos pamatprincipos un mērķos, kā arī kritērijos dalībai Savienībā;
  - C. tā kā seksuāla uzņēmēšanās saskaņā ar ES tiesību aktos doto definīciju ir tad, “ja notiek jebkāda veida nevēlama vārdiska, nevērdiska vai fiziska seksuāla rakstura rīcība, kuras mērķis vai sekas ir kādas personas cieņas aizskaršana, jo īpaši, ja tā rada iebiedējošu, naidīgu, degradējošu, pazemojošu vai aizskarošu vidi”⁴;
  - D. tā kā seksuāla uzņēmēšanās ir vardarbības pret sievietēm un meitenēm veids un ir visekstrēmākais joprojām pastāvošais diskriminācijas dzimuma dēļ veids; tā kā aptuveni 90 % no seksuālas uzņēmēšanās upuriem ir sievietes un aptuveni 10 % — vīrieši; tā kā saskaņā ar ES Pamattiesību aģentūras (FRA) 2014. gada pētījumu „Vardarbība pret sievietēm” katra trešā sievietēm savā pieauguša cilvēka dzīvē ir cietusi no fiziskas vai seksuālas vardarbības; tā kā līdz par 55 % sieviešu ES ir cietušas no seksuālas uzņēmēšanās; tā kā ES 32 % no visām cietušajām norādīja, ka pārkāpuma izdarītājs bijis priekšnieks, kolēģis vai klients; tā kā 75 % sieviešu profesijās, kur vajadzīga kvalifikācija, vai augstākā līmeņa vadības amatos ir cietušas no seksuālas uzņēmēšanās; tā kā 61 % pakalpojumu nozarē nodarbināto sieviešu ir cietušas no seksuālas uzņēmēšanās; tā kā 20 % jauno sieviešu (vecumā no 18 līdz 29 gadiem) ir cietušas no uzņēmēšanās tiešsaistē; tā kā katra desmitā sieviete ir saskārusies ar seksuālu uzņēmēanos vai kļuvusi par upuri vajāšanai jauno tehnoloģiju vidē;
  - E. tā kā, neraugoties uz formālu procedūru šīs problēmas novēršanai darbavietā un citās jomās, par seksuālas uzņēmēšanās un iebiedēšanas gadījumiem bieži netiek ziņots, jo sabiedrība joprojām ir maz informēta par šo problēmu, nav pietiekamu cietušo atbalsta iespēju un pastāv uzskats, ka tas ir sabiedrībai sensitīvs jautājums;

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0073.

² OV C 316, 30.8.2016., 2. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0402.

⁴ http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/your_rights/final_harassment_en.pdf

- F. tā kā seksuāla vardarbība un uzmākšanās darba vietā ir veselības un drošības jautājums, kas būtu jārisina un jānovērš kā parādība kopumā;
- G. tā kā ES tiesību akti aizliedz diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ;
- H. tā kā seksuāla vardarbība un uzmākšanās ir pretrunā dzimumu līdztiesības principam un ir diskriminācija dzimuma dēļ, un tāpēc tā ir aizliegta nodarbinātības jomā, tostarp attiecībā uz piekļuvi nodarbinātībai, profesionālajai izglītībai un paaugstināšanai amatā;
- I. tā kā vēl joprojām pastāvošie dzimumu stereotipi, seksisms, seksuāla uzmākšanās un izmantošana ir strukturāla un plaši izplatīta problēma gan Eiropā, gan visā pasaulē, kas gan upurus, gan varmākas skar neatkarīgi no vecuma, izglītības, ienākumiem un sociālā stāvokļa, un tā kā pārdzīvojumi cietušajiem rada fiziskas, seksuālas, emocionālas un psiholoģiskas sekas; tā kā nevienlīdzīgs varas sadalījums starp sievietēm un vīriešiem, dzimumu stereotipi un seksisms, tostarp ar dzimumu saistīti naidu kurinoši izteikumi gan tiešsaistē, gan bezsaistē, būtībā rada visu veidu vardarbību pret sievietēm un noveduši pie vīriešu dominējošā stāvokļa un vīriešu diskriminējošas attieksmes pret sievietēm un kavē sieviešu personības neierobežotu attīstību;
- J. tā kā Pekinas Rīcības platformas definīcija vardarbībai pret sievietēm ietver, bet ne tikai, fizisku, seksuālu un psiholoģisku vardarbību, kas notiek visā sabiedrībā, tostarp izvarošanu, seksuālu izmantošanu, seksuālu uzmākšanos un iebiedēšanu darbā, izglītības iestādēs vai citur¹;
- K. tā kā Direktīvā par cietušo tiesībām vardarbība dzimuma dēļ ir atzīta par vienu no diskriminācijas veidiem un cietušā pamatbrīvību pārkāpumu un tā ietver vardarbību tuvās attiecībās, seksuālu vardarbību (tostarp izvarošanu, seksuālu vardarbību un uzmākšanos), cilvēku tirdzniecību, verdzību, kā arī dažādus kaitējošu darbību veidus, piemēram, piespiedu laulības, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu un tā dēvētos „goda aizstāvības” noziegumus; tā kā sievietēm, kas cietušas no dzimumvardarbības, un viņu bērniem bieži ir vajadzīgs īpašs atbalsts un aizsardzība, jo attiecībā uz šādu vardarbību pastāv ļoti liels risks, ka cietušie pastarpināti un atkārtoti kļūs par vardarbības upuriem, tiks iebiedēti vai notiks atriebība pret viņiem²;
- L. tā kā ES tiesību aktos ir paredzēts, ka dalībvalstīm jānodrošina, ka ir izveidotas līdztiesības veicināšanas struktūras, kas sniedz neatkarīgu palīdzību personām, kuras cietušas no uzmākšanās un seksuāla uzmākšanās, veic neatkarīgus pētījumus, publicē neatkarīgus ziņojumus un sniedz ieteikumus saistībā ar nodarbinātību un profesionālo apmācību, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, un pašnodarbinātajiem;
- M. tā kā seksuāla uzmākšanās un izmantošana, kas galvenokārt izpaužas kā vīriešu vardarbība pret sievietēm, ir strukturāla un plaši izplatīta problēma gan Eiropā, gan visā pasaulē, kas gan upurus, gan varmākas skar neatkarīgi no vecuma, izglītības, ienākumiem un sociālā stāvokļa, un ir saistīta ar mūsu sabiedrībai raksturīgo nevienlīdzīgo varas samēru sieviešu un vīriešu starpā;

---

¹ <http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/platform/violence.htm>

² Skatīt Direktīvas par cietušo tiesībām 17. punktu.

- N. tā kā dzimumu līdztiesība ir visu atsevišķo sabiedrības locekļu uzdevums un tās dēļ ir nepieciešama aktīva sieviešu un vīriešu līdzdarbība; tā kā iestādēm ir jāapņemas izstrādāt izglītības un izpratnes veidošanas kampaņas, kuru mērķauditorija būtu vīrieši un jaunākās paaudzes, lai iesaistītu vīriešus un zēnus kā partnerus, pakāpeniski novēršot un izskaužot jebkāda veida ar dzimumu saistītu vardarbību un veicinot sieviešu izaugsmi vai iespēju nodrošināšanu tām;
- O. tā kā sievietes Eiropas Savienībā nav vienādā mērā aizsargātas pret ar dzimumu saistītu vardarbību, seksuālu uzmākšanos un vardarbību dažādās dalībvalstīs pastāvošo atšķirīgo politisko ieviržu un tiesību aktu dēļ; tā kā tiesu sistēmas nenodrošina pietiekamu atbalstu sievietēm; tā kā personas, kas veikušas ar dzimumu saistīta vardarbību, bieži vien ir pazīstamas cietušajai personai, un daudzos gadījumos cietusī persona ir atkarīga no šī pāridarītāja, tāpēc tai ir lielākas bailes ziņot par vardarbību;
- P. tā kā visas ES dalībvalstis ir parakstījušas Stambulas konvenciju, taču tikai 15 to ir ratificējušas; tā kā ES pievienošanās Konvencijai neatbrīvo dalībvalstis no ratifikācijas valsts līmenī; tā kā Stambulas konvencijas 40. pantā ir noteikts, ka "Konvencijas dalībvalstis pieņem normatīvos aktus un veic citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka krimināli vai citādi juridiski tiktu sodīta jebkāda nevēlama verbāla, neverbāla vai fiziska seksuālā uzvedība, kuras mērķis vai sekas ir cilvēka cieņas aizskaršana, īpaši tad, ja tiek radīta iebiedējoša, naidīga, pazemojoša, apkaunojoša vai uzbrūkoša vide";
- Q. tā kā vardarbība un uzmākšanās politiskajā dzīvē neproporcionāli skar sievietes; tā kā šāda vardarbība ir cilvēktiesību un pamatbrīvību, tostarp pienākuma nodrošināt sievietēm iespējas brīvi līdzdarboties politiskajā pārstāvībā, pārkāpums;
- R. tā kā seksuāla uzmākšanās ir definēta Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 12.a pantā;
- S. tā kā seksuālā vardarbība vai seksistiska uzvedība nav nekaitīga un tā kā seksuālas uzmākšanās vai seksuālas vardarbības banalizēšana un mīkstināti izteikumi par šīm parādībām atspoguļo seksistisku attieksmi pret sievietēm un apliecina kontroles un varas attiecības starp vīriešiem un sievietēm, tādējādi ietekmējot sieviešu cieņu, neatkarību un brīvību;
- T. tā kā Parlaments ir izveidojis īpašu struktūru un iekšējos noteikumus, lai risinātu seksuālas uzmākšanos problēmu EP, proti, Padomdevēju komiteju sūdzību izskatīšanai starp reģistrētiem deputātu palīgiem (RDP) un Eiropas Parlamenta deputātiem, savukārt Padomdevēja komiteja par aizskarošu izturēšanos un tās novēršanu darbavietā darbojas ar citām formālām procedūrām, kas saistītas ar Parlamenta administrācijas un politisko grupu darbiniekiem, lai izvērtētu iespējamus gadījumus un nepieļautu seksuālu uzmākšanos un vardarbību;
- U. tā kā politiķiem kā pilsoņu ievēlētiem pārstāvjiem ir būtisks pienākums darboties kā pozitīvam piemēram, lai sabiedrībā novērstu un apkarotu seksuālu uzmākšanos,

Pilnīga neiecietība un cīņa pret seksuālu uzmākšanos un seksuālu vardarbību ES

1. stingri nosoda visu veidu seksuālu vardarbību un fizisku vai psiholoģisku uzmākšanos un pauž nožēlu par to, ka pret šiem nodarījumiem izturas pārāk iecietīgi, lai gan tie ir

sistēmiski pamattiesību pārkāpumi un smagi noziegumi, par ko ir jāpiemēro sods; uzsver, ka nesodāmībai ir jāpieliek punkts un ka nodarījumu veicēji ir jāsauc pie atbildības;

2. prasa efektīvi īstenot pašreizējo tiesisko regulējumu, kas vērsts pret seksuālu uzmākšanos un vardarbību, vienlaikus mudinot ES dalībvalstis, kā arī valsts un privātos uzņēmumus veikt turpmākus pasākumus, lai efektīvi novērstu un pārtrauktu seksuālu uzmākšanos darbavietā un citur; uzsver, ka būtu jāievēro īpašas juridiskas procedūras, kas izveidotas ar mērķi risināt seksuālas uzmākšanās gadījumu problēmu darbavietā;
3. atzinīgi vērtē tādas iniciatīvas kā #MeToo kustība, kuras mērķis ir ziņot par seksuālu uzmākšanos un vardarbību pret sievietēm; stingri atbalsta visas sievietes un meitenes, kas ir piedalījušās šajā kampaņā, tostarp tās sievietes un meitenes, kas ir atmaskojušas noziegumu veicējus;
4. aicina Komisiju un dalībvalstis pienācīgi uzraudzīt to ES direktīvu pareizu īstenošanu, kas aizliedz uzmākšanos, pamatojoties uz dzimumu, un seksuālu uzmākšanos, un nodrošināt, ka ES dalībvalstis stiprina to līdztiesības veicināšanas struktūru, kas uzrauga diskriminējošu praksi, cilvēkresursu spējas un nodrošina, ka šīm struktūrām ir skaidras pilnvaras un resursi, lai aptvertu minētās trīs jomas: nodarbinātību, pašnodarbinātību un piekļuvi precēm un pakalpojumiem;
5. aicina Komisiju novērtēt un salīdzināt pastāvošo paraugpraksi cīņā pret seksuālu uzmākšanos darbavietā, kā arī apmainīties ar to, un izplatīt šā novērtējuma rezultātus attiecībā uz efektīviem pasākumiem, ko dalībvalstis varētu veikt, lai mudinātu uzņēmumus, sociālos partnerus un profesionālajā izglītībā iesaistītās organizācijas ar mērķi novērst visu veidu diskrimināciju dzimuma dēļ, jo īpaši attiecībā uz uzmākšanos un seksuālu uzmākšanos darbavietā;
6. uzsver, cik svarīgi ir, lai visi vīrieši apņemtos mainīties un izbeigt visu veidu vardarbību un seksuālu vardarbību, vēršoties pret apstākļiem un struktūrām, kas pieļauj, pat pasīvi, rīcību, kura noved pie šāda galarezultāta, un nepieļaujot nekādus pārkāpumus vai nepiedienīgu uzvedību; aicina dalībvalstis aktīvi iesaistīt vīriešus izpratnes veidošanas un profilakses pasākumos;
7. uzskata, ka galvenās darbības, ar kurām apkaro seksuālu uzmākšanos, ir saistītas ar nepietiekamu ziņošanu un sociālajiem aizspriedumiem, darbavietas pārskatatbildības procedūru izveidi, aktīvu vīriešu un zēnu iesaisti vardarbības novēršanā un ar rīcību jaunu vardarbības veidu, piemēram, kibertelpā, pārtraukšanai;
8. pauž satraukumu, ka uzmākšanās sievietēm tiešsaistē un sociālajos plašsaziņas līdzekļos, sākot no nevēlamiem kontaktiem, āzēšanas, iebiedēšanas tiešsaistē un seksuālas uzmākšanās līdz pat izvarošanas un nonāvēšanas draudiem, mūsu digitālā sabiedrībā kļūst plaši izplatīta parādība, kas rada arī jaunus vardarbības veidus pret sievietēm un meitenēm, piemēram, iebiedēšanu un uzmākšanos tiešsaistē, pazemojošu attēlu izmantošanu tiešsaistē un privātu fotoattēlu un videomateriālu izplatīšanu sociālajos plašsaziņas līdzekļos bez iesaistīto personu piekrišanas;
9. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka ir pieejami finansēšanas mehānismi programmām, kuru mērķis ir izskaust vardarbību pret sievietēm, lai veicinātu

informētību un atbalstītu pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas risina ar vardarbību pret sievietēm, tostarp ar seksuālu uzmākšanos, saistītas problēmas;

10. mudina Komisiju un dalībvalstis paātrināt Stambulas konvencijas ratifikāciju; aicina dalībvalstis to pilnībā īstenot, tostarp izveidojot sistēmu sadalītu datu vākšanai, kas aptver datus, kuri sadalīti pēc nodarījuma veicēja vecuma un dzimuma un attiecībām starp nodarījuma veicēju un cietušo un ietver seksuālu uzmākšanos;
11. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu direktīvai, kas būtu vērsta pret visu veidu vardarbību pret sievietēm un meitenēm un dzimumvardarbību; atkārtoti aicina Komisiju nākt klajā ar vispārēju ES stratēģiju pret visu veidu ar dzimumu saistītu vardarbību, tostarp seksuālu uzmākšanos sievietēm un meitenēm un viņu seksuālu izmantošanu;
12. aicina Padomi izmantot pārejas klauzulu, pieņemot vienprātīgu lēmumu, ar ko noteiktu, ka vardarbība pret sievietēm un meitenēm (un citu veidu dzimumvardarbība) ir noziedzuma veids, kā minēts LESD 83. panta 1. punktā;
13. prasa uzlabot sieviešu iesaistīšanu lēmumu pieņemšanas procesos gan arodbiedrībās, gan organizāciju vai uzņēmumu vadības līmenī publiskajā un privātajā sektorā; aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar NVO, sociālajiem partneriem un līdztiesības iestādēm izstrādāt nozīmīgus izpratnes veicināšanas pasākumus attiecībā uz to personu tiesībām, kuras cietušas no seksuālas uzmākšanās un no diskriminācijas dzimuma dēļ; uzsver, ka dalībvalstīm, darba devēju organizācijām un arodbiedrībām ir steidzami jāveicina izpratne par seksuālo uzmākšanos un jāatbalsta un jāmudina sievietes nekavējoties ziņot par šādiem gadījumiem;
14. uzsver īpašas apmācības un izpratnes veidošanas kampaņu nozīmi attiecībā uz pašreizējām oficiālajām procedūrām ziņošanai par seksuālu uzmākšanos darbavietā un cietušo tiesībām, tādējādi īstenojot principu par cieņas aizsardzību darbā un veicinot pilnīgas neiecietības pieeju kā normu;

Seksuāla uzmākšanās ES dalībvalstu parlamentos, tostarp Eiropas Parlamentā

15. stingri nosoda seksuālas uzmākšanās gadījumus, kas ir atklāti plašsaziņas līdzekļos, un pauž stingru atbalstu personām, kas cietušas no seksuālas uzmākšanās un vardarbības; uzsver, ka, lai ES iestādes tiktu uztvertas nopietni, ir svarīgi, lai tās stingri iestātos pret jebkādu veidu diskrimināciju dzimuma dēļ vai jebkādu rīcību, kas kavē dzimumu līdztiesību;
16. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Parlaments ar Prezidija 2014. gada 14. aprīļa lēmumu pieņēma jaunus noteikumus, kas cita starpā paredz izveidot tādas specializētas struktūras kā Padomdevēja komiteja reģistrētu deputātu palīgu sūdzību izskatīšanai par Eiropas Parlamenta deputātu aizskarošu izturēšanos un šādas izturēšanās novēršanai darbavietā un agrākā Padomdevēja komiteja EP personāla sūdzību izskatīšanai par aizskarošu izturēšanos un tās novēršanai darbavietā; ar gandarījumu norāda, ka ir ieviesta konfidenciāla ziņošana un sāka izpratnes veidošanas kampaņa ar mērķi apkarot seksuālu uzmākšanos Parlamentā; norāda uz to, ka citas ES iestādes jau ir izveidojušas līdzīgas struktūras;
17. aicina Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju un Parlamenta administrāciju:

- steidzami un rūpīgi izskatīt nesenos ziņojumus plašsaziņas līdzekļos par Eiropas Parlamentā notikušiem seksuālas uzmākšanās un vardarbības gadījumiem, vienlaikus ievērojot cietušo privātumu, darīt šos konstatējumus zināmus Parlamenta deputātiem un ierosināt atbilstošus pasākumus ar mērķi novērst jaunu gadījumu atkārtošanos;
  - novērtēt un, ja vajadzīgs, pārskatīt kompetento struktūru sastāvu, lai nodrošinātu neatkarību un dzimumu līdzsvaru, un vēl vairāk nostiprināt un atbalstīt tā padomdevēju komiteju, kas izskata sūdzības par uzmākšanos starp RDP un Parlamenta deputātiem, kā arī tās dienestu padomdevēju komiteju Parlamenta personālam par uzmākšanās novēršanu, vienlaikus atzīstot to svarīgo darbu;
  - pārskatīt tā noteikumus, lai iekļautu arī praktikantus visās padomdevējās komitejās par uzmākšanās novēršanu, un padarīt spēcīgāku ieinteresētību stiprināt to pozitīvos pasākumus, kā arī izvairīties no interešu konfliktiem attiecībā uz šo svarīgo komitejas struktūru locekļiem; izmeklēt oficiāli ierosinātos gadījumos, lai laika gaitā uzturētu konfidenciālu ierosināto lietu reģistru, un pieņemt pasākumus, ar kuriem iestādēs visos līmeņos vislabāk nodrošinātu pilnīgas neiecietības pieeju;
  - izveidot neatkarīgu ekspertu grupu, kas sasaukta ar pilnvarām pārbaudīt situāciju seksuālas uzmākšanās un vardarbības jomā Parlamentā un kas veiks novērtējumu par to, kā Parlamenta padomdevēja komiteja izskata sūdzības par seksuālu uzmākšanos starp RDP un Parlamenta deputātiem, un dienestu padomdevēju komiteju Parlamenta personālam par uzmākšanās novēršanu, un ierosināt atbilstīgus grozījumus;
  - pilnībā atbalstīt cietušos Parlamentā un/vai vietējā policijā ierosinātajās procedūrās; nepieciešamības gadījumā uzsākt ārkārtas aizsardzības pasākumus vai aizsargpasākumus, lai pilnībā īstenotu Civildienesta noteikumu 12.a pantu, nodrošinot, ka gadījumi tiek pilnībā izmeklēti un ka tiek piemēroti disciplinārie pasākumi;
  - apņemas nodrošināt spēcīgu un efektīvu rīcības plānu pret seksuālo uzmākšanos attiecībā uz profilaksi, atbalstu un obligātām mācībām visiem darbiniekiem un deputātiem par cieņas ievērošanu darbā, lai nodrošinātu, ka pilnīgas neiecietības pieeja kļūst par normu; pilnībā iesaistīties izpratnes veidošanas kampaņās kopā ar visiem deputātiem un administrācijas dienestiem, īpašu uzmanību pievēršot visneaizsargātākajām grupām, piemēram, praktikantiem, RDP un līgumdarbiniekiem;
  - izveidot institucionālu konfidenciālo konsultantu tīklu, kas būtu pielāgots Parlamenta struktūrām, lai atbalstītu, konsultētu cietušos un nepieciešamības gadījumā pārstāvētu tos, kā tas pieņemts darīt attiecībā uz Komisijas darbiniekiem;
18. aicina visus kolēģus atbalstīt un mudināt cietušos runāt un ziņot par seksuālas uzmākšanās gadījumiem, izmantojot Parlamenta administrācijā un/vai policijā paredzētas uzlabotas oficiālas procedūras;

19. apņemas pieņemt iekšējos noteikumus par trauksmes celšanu, lai aizsargātu trauksmes cēlēju tiesības un intereses un nodrošinātu pienācīgus tiesību aizsardzības līdzekļus, ja pret viņiem izturas nepareizi un negodīgi saistībā ar viņu īstenoto trauksmes celšanu;
  20. pauž nopietnas bažas par to, ka pārāk bieži reģistrētajiem Parlamenta deputātu palīgiem (APA) ir bailes ziņot par seksuālas uzmākšanās gadījumiem, jo saskaņā ar APA statūtos iekļauto “uzticības zaudēšanas” klauzulu viņus var atlaist ļoti īsā laikā; aicina atlaišanas procedūrās līdztekus administrācijas pārstāvjiem iesaistīt neatkarīgus ekspertus, lai panāktu objektīvu lēmumu;
  21. iesaka, lai Eiropas ombuds reizi gadā Parlamenta augsta līmeņa darba grupai dzimumu līdztiesības un dažādības jautājumos iesniegtu datus, kas attiecas uz sūdzībām par administratīvām kļūdām saistībā ar dzimumu līdztiesību Parlamentā, pienācīgi ievērojot Eiropas Parlamenta lēmumu par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi;
  22. aicina dalībvalstis izpētīt situāciju seksuālas uzmākšanās un seksuālas vardarbības jomā to valsts parlamentos, veikt aktīvus pasākumus, lai apkarotu šīs parādības, un piemērot un pienācīgi īstenot cieņas politiku darbavietā attiecībā uz ievēlētiem deputātiem un darbiniekiem; aicina uzraudzīt šādas politikas īstenošanu;
  23. aicina dalībvalstis nodrošināt aizsardzības atbalstu deputātiem saziņā ar sabiedrību, jo īpaši tiem deputātiem, kuri ir saskārušies ar seksuālu vardarbību un ar dzimumvardarbības draudiem, tostarp tiešsaistē;
  24. prasa apmainīties ar paraugpraksi visos līmeņos ar citām iestādēm un organizācijām, piemēram, *UN Women*, Eiropas Padomi, ES iestādēm un dzimumu līdztiesības veicināšanā iesaistītajām ieinteresētajām personām;
  25. aicina visus politiķus būt par pozitīvu piemēru, lai parlamentos un ārpus tiem novērstu un apkarotu seksuālu uzmākšanos;
- o
- o o
26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Eiropas Padomes Parlamentārajai asamblejai.